

O čo v skutočnosti ide v Istanbulskom dohovore a prečo ho treba odmietnuť

Branislav Krasnovský

29. júla 2020 ✚ Spoločnosť

Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácejmu násiliu a o boji proti nemu, alebo skrátene Istanbulský dohovor je medzinárodná zmluva Rady Európy, odsudzujúca násilie voči ženám, ktorá sa zameriava na prevenciu, ochranu obetí a stíhanie páchateľov „rodovo podmieneného násillia“.

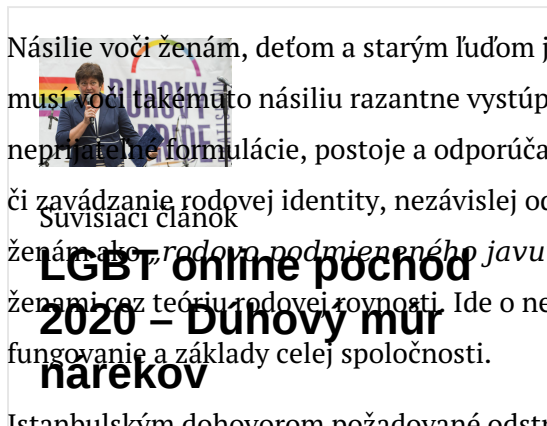
Istanbulský dohovor ako prvý štát ratifikovalo Turecko, ku ktorému sa postupne pripojilo 21 štátov.

Predmetom kritiky Istanbulského dohovoru samozrejme nie je časť týkajúca sa boja proti násiliu na ženách a deťoch, ale kontroverzný obsah dokumentu a neprijateľné formulácie, ktoré sa v texte Istanbulskej dohody nachádzajú. Na základe prijatia týchto neprijateľných formulácií Istanbulským dohovorom, bude následne možné zasahovať do základných práv a slobôd občana. Zákaz diskriminácie žien je v Istanbulskom dohovore formulovaný tak široko a skresľujúco, že v konečnom dôsledku môže napríklad znemožniť lekárom uplatniť si výhradu vo svedomí. Istanbulský dohovor obmedzuje aj právo rodičov na výchovu detí.

Násilie voči ženám, deťom a starým ľuďom je neprijateľné v akejkoľvek podobe a civilizovaná spoločnosť musí voči takémuto násiliu razantne vystúpiť. Text predložený v Istanbulskom dohovore obsahuje ale neprijateľné formulácie, postoje a odporúčania. Pojmy ako rod, rodová identita, rodovo podmienené násilie či zavádzanie rodovej identity, nezávislej od pohlavia je neprijateľné a takisto definovanie násillia voči ženám ako „rodovo podmieneného javu“ je demagogickým pokusom definovať vzťahy medzi mužmi a ženami cez teóriu rodovej rovnosti. Ide o nezodpovedné experimenty, ktoré v konečnom dôsledku ohrozujú fungovanie a základy celej spoločnosti.

Istanbulským dohovorom požadované odstraňovanie rodových stereotypov je z právneho hľadiska nezmysel, ktorý navyše nemožno právne jasne interpretovať. Otázky mužskosti a ženskosti, význam materstva či dojčenia, spoločenské zvyky ako tanec, obliekanie, či oblievačka na Veľkú noc, prejavy úcty a galantnosti mužov voči ženám – toto sú príklady oblastí, ktoré môže Istanbulský dohovor negatívne ovplyvniť. Je ale neprijateľné, aby nám štát, respektíve autori textu Istanbulského dohovoru určovali, čo si máme o týchto faktoroch myslieť.

Autori textu Istanbulského dohovoru vidia diskrimináciu žien aj tam, kde to väčšina normálnych ľudí jednoducho nevidí. Nepáčia sa im kampane presadzujúce tradičné rodinné hodnoty, zdôrazňujúce úlohu žien ako matiek. Požadujú kvóty na podporu rovnakého zastúpenia žien a mužov v parlamente, v politických stranách a vo verejnej správe. Požadujú pre dievčatá a chlapcov vzdelávanie o sexuálnom a reprodukčnom zdraví a právach, zvyšovanie zamestnanosti matiek s malými deťmi, rovné zdieľanie rodičovských povinností medzi ženami a mužmi, požadujú aby sa z verejných zdrojov plne hradili všetky umelé potraty a antikoncepcia, odstránila sa požiadavka povinného poučenia žien pred potratmi a čakacia doba pred potratmi a sú pobúrení z dôvodu, že v niektorých nemocniciach sa nerobia potraty kvôli výhrade vo

svedomí.

Takisto je neprijateľná indoktrinácia detí v školách učení o nestereotypných rodových roliach, ktorú Istanbulský dohovor požaduje. Ideologizácia detí je neprijateľná, prijatím nedefinovateľných pojmov a záväzkov sa vytvára predpoklad na etablovanie sa neželaných tlakov rôznych nadácií a organizácii na to, akú výchovu by mali naše deti dostať. Pretláčanie LGBT ideológie na školách je takisto porušovaním práv rodičov na výchovu detí v súlade s ich presvedčením.

Istanbulský dohovor predstavuje tiež veľké riziko aj pre cirkvi a cirkevné spoločenstvá na Slovensku. Predstavy autorov Istanbulského dohovoru o filozofickej a teologickej antropológii sú pre väčšinu cirkví neakceptovateľné, rovnako ako niektoré názory prezentované v Istanbulskom dohovore na homosexualitu, manželstvo, rodinu, kňazstvo žien a pod. Ak by sa prijali formulácie Istanbulského dohovoru, umožnilo by to ostrakizovať nielen jednotlivé cirkvi, ale aj veriacich.

V ohrození sa ocitáva aj svedomé tajomstvo a ako vyplýva zo skúseností katolíckych organizácii Katolícka charita a Áno pre život na Slovensku, ak sa odmieta pohľad na násilie cez optiku rodovo podmieneného násilia, môže to mať negatívny dopad pri poskytovaní finančných príspevkov na činnosť týchto organizácii.

Neakceptovateľná je aj feministicky podfarbená stigmatizácia mužov a chlapcov. Istanbulský dohovor premyslene prezentuje mužov ako agresorov. Podsúvanie myšlienky, že muži sú agresori je zavádzajúce a môže mať opačný efekt, ako by bolo potrebné. Chlapci a muži by mali byť vedení k tomu, že ich úlohou je chrániť ženy, že musia byť gentlemanmi a rytierskymi ochrancami žien a slabších. K takýmto ideálom je potrebné chlapcov viesť a nie im vsugerovávať zvrátené predstavy o tom, že muž je predátor a agresor.

Zavádzanie Istanbulského dohovoru do praxe si bude vyžadovať širokú a finančne náročnú agendu. Preškoloňovanie policajtov, prokurátorov, sudcov, sociálnych pracovníkov, lekárov, zdravotných sestier, pôrodných asistentiek, psychológov, poradcov, psychoterapeutov, imigračných a azylových úradníkov, učiteľov, zamestnancov škôl, novinárov, vojakov v intenciách agendy Istanbulského dohovoru bude finančne náročné. Treba pomáhať obetiam a nie organizovať drahé a zbytočné školenia a kurzy, len aby sa organizácie presadzujúce Istanbulský dohovor do praxe finančne obohatili.

A na záver – Istanbulský dohovor nemá nič spoločné s demokraciou. Salámovou metódou sa skryte snaží pretlačiť do spoločnosti LGBT agendu, pro choice ideológie, gender ideológie a pod. Istanbulský dohovor je ukázkovým príkladom zneužívania medzinárodného práva, presadzovania názorov rôznych nadácií a inštitúcií, ktoré sa snažia etablovať v spoločnosti za každú cenu kontroverzné a nebezpečné teórie. Istanbulský dohovor je potrebné jednoznačne odmietnuť.

V Poľsku právnici odmietajúci Istanbulský dohovor napríklad zistili, že preklad textu Istanbulského dohovoru do poľštiny sa diametrálne líši od anglického a francúzskeho originálu. Nejde o náhodu, ale vedomý zámer pretlačiť skryte neprijateľnú agendu. Bulharský Ústavný súd takisto uviedol, že bulharský preklad Istanbulského dohovoru z anglického a francúzskeho originálu nie je presný a uznal Istanbulský dohovor ako protiústavný.

Je potrebné, aby sme na Slovensku odmietli diskriminačný a rodovo-ideologicky neprijateľný Istanbulský dohovor. **Aby sme neakceptovali násilné pertraktovanie rodovej ideológie, ktorú sa snaží Istanbulský dohovor presadiť na školách, pretože experimenty na deťoch sú**

nepripustné. Ideológia, ktorá sa tvári, že pohlavie môžeme mať opačné ako rod je úplne nezmyselná. Chráňme deti na všetkých stupňoch škôl pred „rodovo stereotypným vymývaním mozgov“, ktoré presadzuje zopár tzv. *„nezávislých a nikým nevolených expertov“*.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/o-co-v-skutocnosti-ide-v-istanbulskom-dohovore-a-preco-ho-treba-odmietnut/>